

ОБЛАЦИ

Дейвид Уилкерсън

1 Юни 1990

Облакът – това мъгливо покритие, което често пада върху Божия народ, не е петно в Божия почерк. Облаците идват с Исус като част от обучението Му на слава. Те не са ни врагове, които крият лицето Му и не са предупреждения за приближаваща се буря. Осъзнаеш ли веднъж, че облаците са инструменти на Божията любов, вече няма да се страхуваш от тях.

Никога няма да разбереш изпитанията и страданията си, докато не разбереш смисъла на светите облаци. Истина е, че Христос ще се върне на края на времето в облаци слава. Но Той идва при нас в облаци и по време на цялото ни пътешествие на земята. Когато поканиш Христос да дойде в живота ти и да посрещне нуждите ти, Той идва с облаци. Те са колесниците на божествените Му благословения: „Прави облаците Своя колесница” (Псалм 104:3)

Облакът, който може би е надвиснал над главата ти в този момент не е някакво студено, мъгливо предзнаменование за гняв. Ние се страхуваме толкова много от облаци, защото почти винаги ги свързваме с бурите. Наричаме ги буреносни облаци, понеже не разбираме, че всъщност са възглавници на мир и утеха. Когато нашият Господ идва с облаци, Той идва, за да води, да открие Себе Си и да осигури защитна обвивка на хората Си. Нека ви докажа от Писанията, че облаците, без значение колко черни и страшни могат да изглеждат за човешкото око, са обиталище на Христовата слава. Когато знаеш, че Той е в твоя облак, можеш да почиваш в тиха увереност, знаейки, че Той работи.

1. Облакът в твоето небе е знак за Божията вярност!

„... дъгата ще се яви в облака” (Битие 9:14)

Бог постави дъга в облака като вечен знак за Неговата вярност. Чуйте невероятното Му обещание към всички вярващи:

„Дъгата ще бъде в облака и ще я гледам, за да помня вечния завет между Бога и всяко живо същество от всяка плът, което е на земята.” (Битие 9:16)

Разбирате ли смисълът на онова, което Бог всъщност обеща на тези, които Му вярват? Той казва: „Когато видя, че облака те покрива, това ще ми напомни, че Съм обещал да те пазя от унищожение. Изпитанието ти няма да те унищожи! Не се страхувай, без значение колко черно може да ти изглежда изпитанието – твоя Цар е Господар на потопа. Не е нужно да Ми напомняш да бъда верен – облакът ти Ме кара да помня.

Говорим за молитвен пробив! Говорим да бъдеш чул в небето! Нищо не привлича Господното внимание по-бързо от облак, който преминава над едно от Неговите деца. „ще го гледам (облака), за да помня...“

Чувал съм за облаци на война, буреносни облаци, облаци на депресия, на страх и на мрак. Но тези описания на страшни облаци са само от плътска гледна точка. Всъщност, облаци са „Божествени маркировки“. Ако облак е надвиснал над теб сега, ти си бил отделен за Божествени действия. Бог се приготвя да ти Се открие по свръхестествен начин.

Това, което си мислим, че са облаци на скръб, всъщност са облаци на освобождение. Какво става, когато Бог работи, за да извърши славно чудо? Давид изпя тази песен в деня, в който Бог го освободи от врага му: „От блясъка пред Него преминаха гъстите Му облаци, град и огнени въглени. И ГОСПОД прогърмя от небето и Всевишният издаде гласа Си... изстреля светкавици и ги обърка... Избави ме от силния ми враг...“ (Псалм 18:12-17)

Докато бурята не свърши, Давид не знаеше за какво става дума. Няма съмнение, че той седеше треперещ в пещерата докато падаха светкавиците, градушката биеше по земята и оглушителните гръмотевици я разтърсваха. „Какво означава всичко това?“ – трябва да се е питал Давид. „Ето ме – бия се срещу ужасен враг. И трябва да стоя без надежда под тези страшни облаци.“ Но когато премина бурята и облаци се вдигнаха, Давид погледна и не видя нито един враг. Бог беше изпратил облаци, гръмотевиците, светкавиците и всичко останало, за да го освободи.

Гръмотевичен ли е облакът ти? Падат ли светкавици около теб? Това не е дяволът, приятелю, а е всемогъщия Бог, демонстриращ силната Си ръка заради теб. Когато призовеш Бог на помощ, Той идва на облак и отговаря с гръм:

„Ти извика в скръбта си, и Аз те избавих, отговорих ти с тайнствения глас на гърма...“ (Псалм 81:7)

Питайте Самуил за облаци и гръмотевиците. Филистимците бяха обградили Израил и бяха на път да стеснят обсадата. „...Но ГОСПОД прогърмя със силен гръм върху филистимците в онзи ден и ги обърка; и те бяха разбити пред Израил.“ (1 Царе 7:10)

2. Облакът ти е знак, че Бог е отговорил на молитвата ти за водителство.

„И ГОСПОД вървеше пред тях -- денем в облачен стълб, за да ги води по пътя...“ (Изход 13:21)

Как можеше Израил да обясни на околните езичници, че получават водителство от облак? „Те ще кажат на жителите на земята... че облака стои над тях...“

Можете ли да си представите Божия народ в пустинята ден след ден да се вира в един облак? Сигурен съм, че враговете на Израил говореха: „Щом техният Бог е толкова силен, защо нямат слънце през цялото време, а ежедневно страдат под този черен облак? Където и да отидат се появява облака.“

Не се притеснявайте, приятели. Облакът, който за другите беше толкова нежелан, за тях беше разузнавач. Когато се преместеше, местеха се и те; когато спреше, и те спираха.

- „Но ако облакът не се вдигаше, тогава не тръгваха до деня, когато се вдигнеше.“ (Изход 40:37)
- „... и през всичките дни, когато облакът стоеше над скинията, те оставаха на стан.“ (Числа 9:18)
- „Ако облакът оставаше над скинията и стоеше над нея два дни или един месец, или дълго време, израилевите синове оставаха на стан и не тръгваха...“ (Числа 9:22)

Що за водителство беше това? Нищо не се случваше в продължение на два дни, седмица, месец, дори и година? Облакът се спуска над тях и си стои ли стои. Не ги ли чувате да се оплакват в шатрите си: „Кога Бог отново ще ни поведе? Губим време! Обещанието се бави! Още колко ще живеем в това бездействие и инертност? Бог ни обеща, че ще ни води през целия път до убежището ни. Защо седим тук? Облак на водителството? Повече прилича на облак на забравата!“

Бог има добра причина да застопори облака ни. Той изпробваше децата си, за да види дали ще тръгнат без Него, забравяйки да чакат водителството Му. Той чака докато не стигнем до края на търпението си и не ни се иска да изкрещим: „Господи, ще чакам в пустинята завинаги, щом това е волята Ти. Ще го направя по Твоя начин, няма да се помръдна докато не ми кажеш.“

Много често облакът застива, за да може Бог да се бие срещу Сатана на страната на Своите деца. Облакът на Израил един ден спря да се движи, така че Бог да постави бойна линия и да спре врага да пребори избраниците Му.

- „... облачният стълб се вдигна отпред тях и застана зад тях“ (Изход 14:19).
- „И дойде между египетското войнство и израилевото войнство; на едните беше тъмен облак, а на другите светеше през нощта, така че едните не се приближиха до другите през цялата нощ.“ (Изход 14:20)

Този облак извършваше могъщото Божие дело. Той спасяваше живота им и объркваше врага. Бог казваше: „Нито сантиметър напред, Сатана. Аз ще водя и ще пазя хората Си! Махай се! Изчезвай! Безсилен си!“

Така е и днес, Божии светии! Докато се оплакваме и питаме Бог защо облака ни не се движи, Той чака да разберем, че Той е изпратил облака. В този момент над нацията ни е надвиснал

тежък облак. За плътското око това е облак на финансова депресия, безработица, трудни времена, лоши новини, разпадаща се структура. За света това е облак тъмнина, отчаяние, зло и безпокойство. Правителствата на този свят го разглеждат като облак на икономическата буря. Цялата нация е в очакване гръмотевиците и светкавиците да паднат.

Не е така за истинския вярващ! Божият народ гледа същия надвиснал над нацията черен облак, но вижда нещо по-различно - Бог! Облакът винаги е бил и ще бъде гледан от две посоки – мрак за плътските, блясък за спасените. Най-важно е как ти виждаш облака. Ако си влязъл в почивката и доверието в Бог, ти не виждаш нищо друго, освен Исус. Вярващите няма от какво да се страхуват! Облакът, който кара сърцата на грешниците да прималееят от страх, трябва да накара сърцата на християните да погледнат нагоре и да се зарадват, понеже „нашия Господ идва с облаци...”

Какво толкова, ако арабите затворят всички нефтени източници? Какво, ако трудности сполетят тази нация и света? Какво толкова, ако начина ни на живот е притеснен? Бог все още е на трона, Той все още е Цар на потопа и докато облакът е надвиснал над страната, Той ни казва, че Господ ще ни покаже, че е силен за тези от нас, които Му вярваме. Въобще няма от какво да се страхуваме. Тези смутни дни трябва да са най-светлите за Божиите хора – облакът идва, за да ни отведе у дома! Защо да се изненадваме, че облакът е надвиснал над страната ни? Това е просто знак за завръщането Му.

„Тогава ще се яви на небето знамението на Човешкия Син... като видят Човешкия Син, идващ на небесните облаци със сила и голяма слава.” (Матей 24:30)

Да, християнски ми приятелю, ние виждаме в този облак силата и славата на Спасителя, Който ни води в новото Царство. Защо да се страхуваме от събралите се облаци? Защо да треперим докато приближава бурята? Светии, когато бурята удари, знайте, че това е нашия Господ, гърмящ с гласа Си. Той отговаря на молитвите ни за съживление и обновление. Покаянието докарва Господ, бързо яздещ облака. „Ето, ГОСПОД язди на бърз облак...” (Исаия 19:1)

3. Твоят облак е дар на сила за време на нужда.

„Признайте силата на Бога... в облаци е силата Му.” (Псалм 68:34)

Облакът няма за цел да отслаби и обезкуражи онези, които живеят под сянката му. По-скоро е сигурен знак, че Бог на силата е излязъл на сцената, за да ни помогне. Дали чух някое Божие дете да казва: „Как е възможно Бог да е в този надвиснал над мен облак? Как може Бог да демонстрира силата Си, когато изпитвам студ, слаб съм и ме е страх?”

Често хора, които са изгубили свой роднина говорят за облака на отчаяние и съмнение, който е паднал върху тях. Онези, които искат любов, говорят за облак на самота, който никога не си тръгва. Други, които се тревожат за финансови кризи, говорят за облака си на притеснение и несигурност. Но, без значение какво си мислите, че е докарало облака, това не е работа на Сатана, който се опитва да ви съкруши. В тъмнината на всеки облак може да откриете Бог, Който работи.

Данаил имаше видение за Христос, идващ с облаци. Той каза: „Гледах в нощните видения, и ето, с небесните облаци идваше един като Човешки Син...” (Данаил 7:13)

Учениците също видяха славата Му в облака на хълма на Преображението. „... ето, светъл облак ги засени; и от облака се чу глас, който каза: Този е Моят възлюбен Син... Него слушайте!” (Матей 17:5)

Славата, гласът, блясъка на присъствието Му – всичко беше в облака. Не, твоят облак не е случайност! Той част от Бог, изпратен да те покрие със сила и защита. Елиу, единствения съветник на Йов, който не беше смъртен от Господ, каза: „Той... разпръсва светлите Си облаци, и те се носят наоколо под наставлението Му, за да правят всичко, което им заповядва... Докарва ги било за наказание, или за земята Си, или за милост.” (Йов 37:11-13)

Дори да сме под облак на наказание, това отново е чудесен знак за любовта Му към нас, защото Той наказва онези, които обича. Най-често това са милостиви облаци, които идват от присъствието Му.

Спри всичко, което правиш! Погледни от друг ъгъл облака, който е надвиснал над дома ти. Няма съмнение, че ти си му позволил да те обезкуражи. Би предпочел Бог да прогони облака ти и да те изведе на слънце и ясно небе, но си в безопасност там – Бог работи, а облакът е шатра на Неговата любов. Така че, стой мирно и виж спасението Му в твоя облак!

Заклучение

Ако знаеше доброто, което ще излезе от облака ти, нямаше да молиш да бъде махнат от теб.

Убеден съм , че всеки истински християнин би избрал посоката, която Бог е избрал за него, ако знаеше всичко, което знае Бог. Животът е като красив гоблен, но Главният Тъкач показва от време навреме само по една нишка. Ако можеше да видиш чудесния план, върху който Той работи, по-скоро би се зарадвал, отколкото отстъпил.

Ако Бог би ти обяснил в детайли цялата тайнствена работа на Своята воля; ако би ти казал защо си преминал през всяка трагедия; страдание; всеки час самота; забавените отговори на молитвите ти; ако би ти показал как тези неща наистина работят за твое добро – ако ти имаше власт би избрал за себе си същите облаци, същия план, същия път, който Бог е избрал за теб. Не би променил нито една стъпка, нито един детайл. Ако Бог искаше да те заведе по друг път или да те предпази от определено изпитание, ти би извикал: „Не, Господи, няма да съм онова, което ми откри, че трябва да бъда, ако промениш нещата. Дръж ме в разписанието. Поддържай курса. Нека завърша състезанието така, както си го предвидил. В края на краищата, Господи - Твоят път е най-добрия!”

Наистина, Господ идва с облаци!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1990 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Clouds / Облаци](#)